

РЕШЕНИЕ

№ 3662

гр. София, 08.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3356** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, от КСО.

Образувано е по жалба на В. В. С. от [населено място], ж.к. „К. поляна III“, [жилищен адрес] срещу Разпореждане № 890622/3 от 13.01.2014 г. /с неправилно посочена дата в жалбата – 18.01.2014г./ на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/, с което да се възстанови неправилно изплатената сума от наследствена пенсия за осигурителен стаж и възраст и наследствена пенсия за инвалидност поради общо заболяване от В. В. С. в размер 2 012,36 лв., от които 1 791,97 лв. главница за периода от 24.09.2012 г. до 15.02.2013 г., и 220,39 лв. лихва, начислена към 10.01.2014 г. у потвърдено с Решение № 2153-21-43 от 24.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-2010#1/18.11.2019 г. на жалбоподателя.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради противоречие с материалния закон. Твърди се, че в обжалвания акт липсват мотиви и обсъждане на посочените обстоятелства.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и чрез адв. И., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски.

Ответната страна – директор на ТП на НОИ С.-град, чрез юрисконсулт А., оспорва жалбата, като неоснователна и иска от съда да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и

събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от данните в пенсионната преписка, В. В. С. е получавал наследствена пенсия за осигурителен стаж и възраст от наследодателя В. А. С. и наследствена пенсия за инвалидност поради общо заболяване от наследодателката Д. Ц. Д., които са му се следвали като редовен студент във висше учебно заведение - Л. университет – С..

Пенсиите са изплатени до 15.02.2013г. въз основа на Уверение № 218/11.10.2012 г., издадено от Л. университет – [населено място].

Съгласно писмо с изх. № 192/23.10.2013 г., издадено от същото учебно заведение, със Заповед № 10/08.02.2013г. на Декана на ФСУ студентът е прекъснал от зимен семестър на учебната 2012/2013 г. до зимен семестър на учебната 2013/2014г. за незаверен зимен семестър на учебната 2012/2013г.

С Разпореждане № 890622/102 от 20.12.2013 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване на основание чл. 96, ал. 1, т. 4, чл. 114, ал. 1 от КСО и чл. 14 от НПОС наследствената пенсия за осигурителен стаж и възраст и наследствената пенсия за инвалидност поради общо заболяване на В. В. С. са прекратени, считано от 24.09.2012 г., и е разпоредено надвзетата пенсия да се събере от лицето на основание чл. 114, ал. 1 от КСО.

Разпореждането от 20.12.2013г. е изпращано двукратно на адреса на жалбоподателя: [населено място],[жк], [жилищен адрес] - на 27.12.2013 г. и на 30.01.2014 г., но се е връщало в ТП на НОИ С. – град с отбелязване – непотърсено.

С обжалваното Разпореждане № 890622/3/13.01.2014 г. на основание чл. 98, ал. 2 и чл. 114, ал. 1 от КСО, чл. 14 от НПОС и във връзка с Разпореждане № 890622/102/20.12.2013 г. е разпоредено да се възстанови надвзетата сума от наследствена пенсия в размер 2 012,36 лв., от които 1 791,97 лв. главница за периода от 24.09.2012 г. до 15.02.2013 г. и 220,39 лв. лихва, начислена към 10.01.2014 г. В разпореждането е посочено, че същото следва да се счита като покана за доброволно погасяване на дълга.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена от лице, което има правен интерес и в законоустановения срок, като разгледана по същество се явява неоснователна.

Оспореното разпореждане е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроцесуалните правила, поради което не страда от пороци, обосноваващи отмяната му на тези основания.

По отношение на материалната законосъобразност на акта, съдът намира, че не се констатира противоречия с приложимия материален закон, по следните съображения:

Съгласно чл. 82, ал. 1 от КСО децата имат право на наследствена пенсия до навършване на 18-годишна възраст, а след навършването ѝ, ако учат – за срока на обучението, но не по-късно от навършването на 26-годишна възраст, както и над тази възраст, ако учат и ако са се инвалидизирали до 18-годишна възраст, съответно до 26-годишна възраст.

Издадената от Министерския съвет в изпълнение на горната разпоредба Наредба за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ в чл. 34 дефинира понятието учащ по

смисъла на чл. 82, ал. 1 от КСО. В ал. 1, т. 1 на чл. 34 от НПОС е регламентирано, че деца, които учат след 18-годишна възраст по смисъла на чл. 82, ал. 1 от КСО, са ученици, които продължават образованието си след навършване на 18-годишна възраст в училищата, създадени по реда на отменения Закон за народната просвета (ДВ, бр. 79 от 2015г.) или по Закона за предучилищното и училищното образование, както и социални учебно-професионални заведения, създадени с Постановление № 63 на Министерския съвет от 1991г. за образуване на социални учебно-професионални заведения за квалификация и преквалификация на лица с намалена трудоспособност (обн., ДВ, бр. 32 от 1991г.; изм., бр. 68 от 1991г.), независимо от степента и формата на обучение; те установяват това обстоятелство в началото на всяка учебна година с документ от съответното учебно заведение.

Както подробно е описано във фактическата обстановка, видно от Уверение от 11.10.2012г. от Л. университет - С. В. В. С. е записан за учебната 2012/2013г. в зимен семестър на 3 курс редовно обучение, специалност „Алтернативен туризъм”. С оглед писмо изх. № 192/ 23.10.2013г., студентът е прекъснал от зимен семестър на учебната 2012/2013г. до зимен семестър на учебната 2013/2014г., за незаверен зимен семестър на учебната 1012/2013г. със Заповед на Декана на ФСУ с № 10/ 08.02.2013г., чл. 98, т. 11 от Правилника за дейността на Лесотехническият университет.

По силата на чл. 34, ал. 4 от НПОС /действаща към момента на издаване на разпореждането / лицата, които са прекъснали обучението си поради незаверен семестър, получават пенсията си до началото на семестъра, ако няма друга дата, посочена в заповедта на декана. В тази връзка, в хипотезата на незаверен семестър, под която следва да се подведе конкретният случай, наследствената пенсия се прекратява от началото на семестъра, ако в заповедта на декана не е посочена друга изрична дата.

Видно и от представеното с жалбата Уверение № 240/11.10.2019г. на Декана на Л. университет - С., В. В. С. е бил записан за зимен семестър на трети курс през учебната 2012/2013г., като на 08.02.2013г. със Заповед на Декана на ФСУ е прекъснал за незаверен зимен семестър от зимен семестър 2012/2013г. до зимен семестър 2013/2014г., като със Заповед на Ректора е отстранен. В Заповедта на Декана няма посочена друга конкретна дата, от която лицето губи студентския си статут.

С оглед нормата на чл. 34, ал. 4 от НПОС законодателят императивно е уредил датата на прекратяване на пенсията при прекъсване поради незаверен семестър и длъжностното лице, работейки в условията на обвързана компетентност, няма право на преценка, а е длъжен стриктно да приложи законовата норма. Съгласно посоченото, в т. 1 на Разпореждане № 890622/102/ от 20.12.2013г. пенсионният орган правилно е прекратил наследствената пенсия за осигурителен стаж и възраст и наследствената пенсия за инвалидност поради общо заболяване на жалбоподателя от 24.09.2012г. – началото на незаверения зимен семестър на В. В. С..

Въз основа на изложеното, следва, че оспореният административен акт е издаден от компетентен едноличен административен орган, в законоустановената писмена форма. Изчерпателно изброените реквизити в чл. 59, ал. 2, т. 1-т. 8 АПК са налице, актът е достатъчно ясно мотивиран с посочване на фактическото и правното основание за неговото издаване, поради което не се установяват пороци от категорията на тези от чл. 146, т. 1-т. 5 АПК и същият е законосъобразен, а жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

На основание чл.143 и чл.144 от АПК във връзка с чл.78 ал.8 от ГПК във връзка с

чл.37 от Закона за правната помощ и чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Мотириран от горното, Административен съд София град, III отделение, 63 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. С. от [населено място], ж.к. „К. поляна III“, [жилищен адрес] срещу Разпореждане № 890622/3 от 13.01.2014 г. /с неправилно посочена дата в жалбата – 18.01.2014г./ на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/, с което да се възстанови неправилно изплатената сума от наследствена пенсия за осигурителен стаж и възраст и наследствена пенсия за инвалидност поради общо заболяване от В. В. С. в размер 2 012,36 лв., от които 1 791,97 лв. главница за периода от 24.09.2012 г. до 15.02.2013 г., и 220,39 лв. лихва, начислена към 10.01.2014 г. у потвърдено с Решение № 2153-21-43 от 24.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-2010#1/18.11.2019 г. на жалбоподателя, потвърдено с Решение № 2153-21-43 от 24.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА В. В. С. от [населено място], ж.к. „К. поляна III“, [жилищен адрес] да заплати на ТП-НОИ С. град сумата от 100 /сто / лева за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: